taget under moden Overvejelse, udgør den en mægtig Faktor imod Bestræbelse for fuldstændig Ligeberettigelse mellem de to Køn. Det vigtige Spørgsmaal om Børnenes Opdragelse maa ogsaa komme i Betragtning ligeoverfor Erhvervs-Kvinden. »Ligesom Opdragelse,« siger Garve, »er den vigtigste Opgave i Familien, er den ogsaa den betydningsfuldeste Opgave for Staten. Idet Hustruen opdrager sine Børn godt, tragter efter at danne deres Hjærte og deres Aand, udfylder hun den vigtigere Del af Menneskeslægtens Opdragelse. Med denne Opgave yder Kvinden Staten og Menneskeheden sin bedste Tjeneste.«

Napoleon I sagde engang til Mme. Campan, Grundlæggerinden af Pigepensionatet i St. Germain: »De gamle Opdragelsessystemer dur ikke — vore unge Piger bliver ikke godt opdragne, hvad er Mangelen ved Opdragelsen i Frankrig.« »Vi mangler Mødre,« svarede Mme. C. »Rigtig,« svarede Kejseren hurtig, »i dette ene Ord ligger Systemet for hele Verdensopdragelsen. De maa uddanne os Mødre, der kan opdrage deres Børn.«

Ikke blot Sygdomme, men Idéer breder sig epidemisk. Nu til Dags skal den unge Pige for det Tilfældes Skyld, at hun ikke bliver gift, uddannes til et bestemt Fag, der gør hende selvstændig. Har hun erhvervet sig de fornødne Fagkundskaber, søger hun snart at gøre disse indbringende; hun er i Stand til ved dette Erhverv at bestride sin Trang til Luksus og sine større Fordringer, hvad Toilette og Fornøjelser angaar. Mange Familjer finder dette efterlignelsesværdigt, og mange unge Piger følger dette Eksempel. Mødrene mener ogsaa, at for den dannede Mand kan den højere Dannelse hos den Kvinde, han vælger til sin Hustru, kun være velkommen. Det sidste er ganske vist uomtvisteligt, naar den højere Dannelse, og de ofte deraf følgende større Fordringer, staar i lige Forhold til Uddannelse i huslig Retning. Men naar unge Piger ved Studeringer drages bort fra Sansen for Huslighed, saa blive de for de meste upraktisk og fordringsfulde. I Børnenes Sind skal Bevistheden om stræng Pligtopfyldelse tidlig indpodes. Den uforholdsmæssig store Forplejning og Hensyn til Barnet, som ser sig hævet til Midtpunktet for hele Hjemmet, kan kun virke skadelig paa dets Karakters Udvikling. Vor Tids Mani for at byde Børnene al Slags Underholdning, lærer dem hurtig at søge Fornøjelserne udenfor Hjemmet; hvor før en tarvelig Dukke eller et Spil tilfredsstillede, der strækker rigt og kostbart Legetøj ikke mere til. Børnene skal lære at nyde i samme Maalestok som de Voksne; men Pigerne og Drengene, der, forvænte som de er ved altfor stor Forkælelse, ikke kender til Selvfornægtelse eller Opofrelse for Andre, vokser op til egoistiske Mennesker, som kun vil se deres egne Ønsker og